

DOMOLJUB

Izhaja vsak četrtek. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 4 K, za Ameriko in drugo tujo državo 6 K.) — Posamizno številke se prodajajo po 10 vinarjev.

Slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“ Ljubljana, Kopitarjeva ulica. Naročilna reklamacije in inšpirati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 22. februarja 1917.

Leto XXX.

Katoliški mednarodni sestanek v Curihu.

Ko je naš mladi, viteški cesar nastopil vlado, je bila njegova prva obljuba, da hoče trajen mir priboriti svojim narodom. Res je ponudil roko sovražnikom, da bi na podlagi vojnega položaja stopili v mirovna pogajanja. Znano je, da so sovražniki to vedužno ponudbo zavrnili in še hujše napeli vojno struno.

Sedaj se nam pa poroča o novem prizkusu, po katerem bi se dalo v vojni krik, ki ves svet pretresa, vendar spraviti tudi kak milejši glas miru in sporazuma. V švicarskem mestu Curihu so se prošli tednu sešli katoliški zastopniki k mednarodnemu posvetu, na katerem so se pretresala razna za bodoča mirovna pogajanja važna vprašanja. Tega prvega mednarodnega posveta, kar vojska traja, so se udeležili katoličani iz Španije, Švice, Holandije, Avstro-Ogrske, Nemčije, Poljske, Bolgarije in Turčije. Slovenci so bili zastopani po dr. Šusteršiču.

Namen tega sestanka je bil, da se vodilni katoliški možje raznih držav pogovore o tem, kako bi se katoličani vseh držav v kulturnem, političnem in socialnem oziru približali in sporazumeli. Hkrati so se sklenile praktične odredbe za usodo vojnih ujetnikov, za oprostitev civilno interniranih, za izpopolnitev mednarodnih dogovorov zlasti pri delavskem zavarovanju in zakonitem varstvu delavskih stanov. Vse je prevevala glavna misel, s katero se peča vs svet: želja po miru.

Prvo je bilo, da so se zborovalci obrnili do sv. očeta, izražajoč mu vdanost katoliških narodov in hvaležnost za njegovo prizadevanje v dosegu svetovnega mira. Seveda se je sestanek pečal tudi z nevzdahljivim položajem papeževim, ki je

sedaj res odrezan od vsega sveta in z večino svojih vernikov ne more občevati.

Srčno se veselimo tega dogodka, ki nam kaže, katera misel je zmožna, da privede človeštvo do zaželjenega miru. Zanimive pa so nekatere podrobnosti, ki jih je vredno omeniti.

Sklicatelji sestanka so katoličani, neviranci iz Švice, Španije in Holandske. V vseh teh državah katoličani sočuvstvujejo z nami, ker dobro vedo, da so glavni vojni hujskači v framasonskih ložah naših sovražnikov tem krogom dala novega poguma za nadaljnje boje proti katoličanstvu. Zato so se obrnili najprej na našo stran, ker so vedeli, da se z nami da trezno in mirno govoriti. Sedaj pa vidijo katoličani v sovražnih deželah, da smo se zedinili v skupni vojski v važnih rečeh, in njihova stvar bo, da se tudi odzovejo, ko bodo oni povabljeni. Katoličani iz Francije, Italije, Angleške in Amerike imajo vendar isto vero kakor mi, in vprašanje papeštva je zanje ravno tako važno kakor za nas. Če se tudi oni odzovejo povabilu, potem pride enkrat čas, ko se najde skupna podlaga, na kateri je zblizanje mogoče. Če so enkrat katoličani pokazali pot in se je zblizovanje začelo, je upati, da pridejo slednjic tudi oni skup, ki jim doslej to ni mogoče.

Pa tudi vlade sovražnih držav bodo v tem hipu morale pokazati svojo barvo. Samo ob sebi je umljivo, da zastopniki osmih imenovanih držav niso mogli uprizoriti sestanka v Curihu zoper voljo svojih vlad. Vsaj dovoljenje za potovanje čez mejo v gotov namen so morali dobiti. Kako se bodo pa obnašale framasonske vlade v Italiji in v Franciji, ako bodo tamošnji katoličani zaprosili dovoljenja za zborovanje v isti namen? Tudi one so slišale glas svetega očeta, ki kliče vsem narodom,

da smo Očeta enega sinovi, ljudje vsi bratje, vsi narodi,

pa so nanj odgovorile samo z divjimi bojnimi krikii in so si izmislile satanski načrt, da nas bodo izstradale, ko nas z orožjem premagati ne morejo. Naš viteški cesar ponuja eno roko za mir, v drugi pa drži meč: Ali hočete mir, ali batine? Doslej so si izvolili sovražniki samo poslednje. Kdaj bo pri njih zmagala pametna človeška misel? Katoliški sestanek v Curihu jim je pokazal pot. Mi Slovenci smo ponosni, da smo prvi sodelovali pri tako važni mednarodni svetovnozgodovinski akciji.

Vojne podpore in preživnine.

V dunajskem mestnem svetu se je stalvil predlog, naj bi se zvišale preživnine svojcem mobiliziranih. Občinski odbornik Spalovsky je utemeljeval predlog nastopno: »Izprva je skromni državni prispevek za preživljanje družin mobiliziranih za silo zadostoval. V postavi ni določeno, koliko se ima dajati; postava sama pušča vrata, da se to ureja po razmerah. Ob silni sedanjih draginji, ko se je živila podražila za 300 odstotkov in celo več, podpora nikakor več ni zadostna. Po § 4. postave za preživljanje se ima visokost preživnine določati po državni odškodnini, ki je določena za vojaško prehodno oskrbo za tisti kraj. Ta odškodnina se je l. 1916. zvišala; torej je utemeljeno, da se zviša tudi prispevek za svoje mobilizirancev. Na Nemškem se je preživnina tudi zvišala in poleg tega prispevajo nekaj še mesta. Tudi pri nas je morala dunajska občina izplačati velike vsote za stanovanja revnim družinam, ker niso mogle izhajati s tem, kar so dobile od države. Prav posebno potrebujejo zvišanja žene, ki imajo samo enega ali dva otro-

ka. Obč. odbornik Ulireich izreka upanje, da se bo vlada vdala, če tudi so troški veliki. Poudarja, da so komisije za preživnino ravnale kaj različno in svojevoljno. Upravno sodišče se drži stališča, da preživnina ni miloščina, ampak odškodnina, ki je v postavi utemeljena. Odloki upravnega sodišča naj bi se skupno izdali, da bodo komisije imele navodilo, po katerem naj se ravna.

Vsaki komisiji naj se prideli prizivna komisija, da bo mogoča kaka pritožba in ne bodo sodniki primorani soditi sami sebe. V dunajskem občinskem odboru so bili ti navseti soglasno sprejeti. Sedaj je vprašanje, kaj bo storila c. kr. vlada.

Preživnine bodo stale vlado ogromno milijonov. Kje jih bomo vzeli? A brez preživnin bi čutili šibo vojske še vse drugače; vzdržati bi ne bilo mogoče niti pol leta. Govoriti o tem, kako so se preživnine v tem ali onem okraju delile, pač skoro ne kaže; reklo bi se po toči zvoniti; zraven pa upamo, da se bo vendarle nagnila vojska h koncu. Marsikaj ni bilo temu ali onemu všeč; komur je bila prošnja odbita, je bil nejevoljen. Ker igrata lakomnost in nevoščljivost pri denarju prav posebno vlogo, je treba trditve posameznikov pač s previdnostjo vzprejeti in le toliko vrjeti, kolikor so z razlogi podprte. Ako pa hočemo iz posameznih slučajev priti do stvarne sodbe, se sme vendar — brez krivice na levo ali desno — reči, da je bilo razsojevanje po raznih okrajih in tudi v enem in istem okraju o raznih časih kaj različno. Kedor ve, kako pomanjkljiv je zakon, se ne bo temu čudil, da so šla mnenja po posameznih komisijah narazen. Udje komisije so imeli precej prostosti. Bilo je torej mnogo na tem ležeče, kakšni gospodje so bili v komisiji, kakšneinu orožništvu je bil kdo podrejen in kakšnega prijatelja je posamezen prosilec imel, da se je zanj pri komisiji potegnil. Ljudje zunanaj, ki so razmere od blizu poznali, so mnogokrat drugače sodili, kakor gospodje po komisijah.

Konečno bo precej res, da dobivajo eni podpore preveč, drugi premalo.

Premalo dobivajo posebno žene, ki so ali same ali imajo le par otrok. Ako je družina večja, se nabere skupaj vsota, ki tudi v draginji vendar nekaj zaleže. Od fantov, ki so samo »pomagali« pri hiši, vlečejo nekateri po kroni kljub temu, da jih je doma še z m e r a j dosti, da pomagajo. Od moža, na katerem je slonela morda vsa prehranitev družine, četudi majhna, ne dobi žena morda niti krone. — Kaj nejasna je določitev, kateri so »mali kmetje«. Marsikatera kmetija se mora obdelati v s a s p o s l i, in to se sedaj, ko dekla stane 400 K, nekaj pravi. Tak gospodar bi imel po povratku iz vojske, če ne bi dobil nobene podpore, za par tisoč dolga na gruntu. Tudi bi bilo umestno, da bi se ozir jemal na to, kolik o je iz kake hiše sinov na vojski.

Postava jasno pravi, da se mora prispevek plačevati od dneva, ko je bil kd o v p o k l i c a n; na to se po mnogo kraih prav nič ne ozirajo. V večji potrebi so kajpada svojci mobiliziranih po mestih in tr-

gih, posebno tisti, ki nimajo lastnega stanovanja.

Sedaj bi bilo najbolje, ko bi kmalu prišel dan, da bi ne bilo treba nobene podpore več. Sicer jih bodo eni zelo pogrešali. Zaenkrat tega dneva še ne pričakujemo. Ker so se Dunajčani tako zavzeli za zvišanje prispevkov, se utegne kaj malega izpremeniti; veliko najbrže ne bo, ker vlada bo skušala možnjček zadržati, kolikor se bo dalo. Razume se, da se gre tu za kožo vseh davkoplačevalcev. Bilo bi pa čudno, če bi družine nekaterih vpoklicancev stradale in lezle v dolgove, druge pa bogatele ali bahato živele.

Pregled po svetu.

Ž Dunaja se uradno poroča, da je ogrski domobranski minister baron Hazai oproščen svoje službe kot minister. Poverjen mu je drug vojaški delokrog. —

Važen sestanek. Pretekli teden so se bili sešli v Cirihi v Švici odlični katoliški državniki iz Avstrije, Nemčije, Ogrske, Španske, Švice, Holandske, Belgije in Poljske. Na sestanku so pretresali važna mirovna vprašanja, menda tudi rimske zadeve. Ustanovi se baje prosta zveza katoliških parlamentarnih zastopnikov zgoraj omenjenih držav.

Blíže míru. Strokovnjaki sodijo, če bo vsak mesec potopljenih 1 milijon ton obsegajočih angleških ladij in če bo tri milijone ton obsegajočih ladij nevtralecev zadržanih od angleških pristanišč, bo nastopil čas, ko se bodo jeli Angleži in Nemci pogajati za mir. Da se to doseže, bosta morali dve tretjini podmorskih čolnov biti neprestano na delu, ena tretjina jih bo pa iz domačih opirališč vedno preskrbovala s potrebnimi zalogami.

Mírovna stranka v Ameriki je zelo močna in dobiva veljavo zlasti, ker se je Wilson v svojem načrtu zaračunal; mislil je namreč, da bodo vse nevtralne države kar zaropotale za njim, a ostal je skoraj da osamljen. Na rojstni dan ameriškega predsednika Linkolna (1861—1865) je bilo po celj državi nebroj shodov za mir. Wilson je dobil obilo brzojavk, ki pritiskajo nanj, naj bo pameten.

Resnico v obraz je povedal mehikanski predsednik Carranza amerškemu prezidentu Wilsonu, češ, ako mu je v resnici za mir v Evropi, naj uporabi zajpreprostejše sredstvo ter naj prepove izvoz streliva iz Amerike; to bi bolj učinkovalo, kakor vse lepe note, ki jih pošilja križem sveta.

Iveri.

V resnici močan ni tisti, ki ima veliko moči, marveč tisti, ki nima nobene slabosti.

Boj je naše življenje; mir je le v grobeh.

Svetovna vojska.

Naš uspeh pri Gorici. — Živahnjejši boji na ruski fronti. — Avstrijski sunek pri Valeputni se je obnesel. — Ruski napadi pri Očni. — Živahnjejši boji v Macedoniji. — Nemci napadli in prodrli v Champanji. — Žrtve podmorskih čolnov.

VOJSKA Z ITALIJO.

Odločnejši poizkusi na italijanski fronti. Na Krasu se kosajo naši možnarji z italijanskimi mornariškimi topovi in francoskimi havbicami. Sovražnik zelo pogosto strelja z granatami, napolnjenimi s plinom. V zasneženih Tirolah in koroških planinah se je posrečilo našim manjšim oddelkom več krepkih napadov. V dolini Brente, med Monte Pasubio in Zugno so naši izboljšali svojo fronto. Na višini 2000 m ob prelazu Tonalé so se polastili sovražnega opirališča.

Uspehi na Krasu in pri Gorici. Dočim zastoj skušajo Italijani s severa obiti Crmado in jo tako odrezati od naše bojne črte, so naše čete napravile na Krasu in pri Gorici par izbornih sunkov v sovražne postojanke. Pri Gorici so naši bataljoni 11. februarja vzeli z naskokom približno 1 km širok kos jarka. Ta leži tik ob goriškem državnem kolodvoru, torej že ob robu notranjega mesta. Kljub silnim prolinapadom, ki jih je podpiral bobneči ogenj, Italijani niso mogli rešiti izgubljenega. Tudi vzhodno od Gorice so se naše čete že precej približale mestu; tako je Gorica čisto v bojni črti in Italijani morajo biti vsak trenutek pripravljeni na to, da jo utegnejo izprazniti. Priče naših uspehov smo videli v Ljubljani, kamor so pripeljali več stotin italijanskih ujetnikov iz teh bojev.

Živahno delovanje letalcev. Italijanski letalci so pretečeni teden obiskali parkrat Trst in okolico ter metali bombe; tudi Pulj so obstreljevali brez uspeha, kakor se uradno poroča. Toda naši zračni bojevniki so jim pošteno vrnili. Skupina naših pomorskih letal je 11. februarja napadla Valono, Santi Quaranti in Krk, drugi oddelek je pa zarana tistega dne metal bombe na vojaške naprave in torpedovke v Brindisiju.

RUSKO-ROMUNSKO BOJIŠČE.

Priprave na celi fronti. Od Rige do Črnega morja se je vnelo pretečeni teden več manjših napadov in bojev v svrhu poizvedovanja. Nasprotnika opazujeta. Vsak bi rad izvedel, kje je sovražnik najbolj šibak. Rusi skušajo v teh manjših napadih pripraviti pot novi ofenzivi. Pri Rigi, pri Lucku, Zborovu, Brzezanih in pri Stanišlavovu je hotelo prodirati več ruskih oddelkov, da bi poizvedeli našo moč in spoznali naša utrjevalna dela; ali pa morda tudi zato, da bi naše zmešali in zbegali. Najnovejša poročila naznanjajo, da so večje ruske sile napadale v prostoru pri Očni. Vsi napadi so bili odbiti.

Preprečna razstrelba. Pri Zborovu so zavezniki po ujetnikih zvedeli, da nameravajo Rusi z minami razstreliti našo

postojanko in da so skopali že več rovov proti našim jarkom. To je bilo treba preprečiti. Vodstvo je sklenilo, da naskoči sovražno postojanko, da se potem uničijo sovražni rovi. Naloga je bila težka, zato so jo izvedli samo z onim moštvom, ki se je prostovoljno javilo za to. Prostovoljcev se je oglasilo več, kot jih je bilo treba. 14. februarja je zavezniška artiljerija pol-drugo uro obdelavala sovražno postojanko, nato so pa pripravljene čete naskočile na kakih 600 metrov širokem prostoru in prodrle celo v drugo sovražno postojanko. Vsa sovražna posadka prve brambne črte je bila ujeta; ker se je bila poskrila v podzemeljske rove zaradi topovskega ognja, so naši vse zasačili še v teh luknjah. Za maskakovalnimi oddelki so brž prišle patrulje, da poiščejo sovražne rove. Našli so

BOJI NA BALKANU.

Živahnjeji boji so se uneli na balkanskem bojišču zlasti ob ovinku, ki ga tvori reka Črna. Tu so nemške čete po učinkujoči pripravi s topovi napadle sovražno postojanko vzhodno Paralova, jo vzele z naskokom, kakor tudi za bojno črto se nahajajoče tahore. Postojanko so branile italijanske čete. Nemci so pri tem podjetju ujeli skoro 100 Italijanov, ter zaplenili 5 strojnih pušk in 2 metalca min.

BOJI NA FRANCOSKEM.

Nemški sunek v Champagni. 15. februarja je dosegel nemški napad južno od Riponta lep uspeh. Tu so bili Francozi leta 1915. v septemberskih napadih Nemcem iztrgali nekaj ozemlja in ga od takrat utrdili z vsemi novejšimi sredstvi. Omenjene-

Angleški napadi ob Ancre. Ob reki Ancre so se začeli Angleži živahnjeji gibanji. Privedli so v omenjeni odsek več novih čet. S silovitim topovskim ognjem so skušali zrušiti nemško postojanko in jo pripraviti za naskok. Njih pehota je uatd večkrat napadla, toda Nemci so v ročnem boju odbili vse napade.

Podmorska vojna.

Italijanske trgovinske ladje imajo sedaj neprostovoljne počitnice; zasedrane so v lukah. — Tovornice in podjetja na Francoskem ustavljajo polagoma nadaljnji obrat, ker ni kuriva. — V španskih pristaniščih počivajo 104 ladje, ki so last ententinih držav; mornarji se branijo v zaprta morja. — Prvi teden poostrene podmorske vojne je bilo uničenih 146 ententinih in nevtralnih ladij, ki so zašle v zaprto morje. Potopljene ladje so vozile našim sovražnikom premog, žito, špirit, razne kovine i. dr. — Na Norveškem je pomanjkanje premoga tako občutno, da so jeli podirati stare lesene hiše, da dobe nekoliko drva. Mesto Kristianija je v največji zadregi. Nemčija bo nevtralnim državam poslala premoga, kolikor bo v sedanjih razmerah možno. — Dne 14. februarja je zadeša katastrofa tudi ameriški parnik »Lyman Law«, ki je bil torpediran v Sredozemskem morju v vodah ob Sardiniji. Parnik je vozil orodje. Sodiijo, da bo ta dogodek povzročil vojsko. — V ameriških pristaniščih je nakupičenega od sile blaga: žita, živil, jekla, petroleja i. dr. Veliko tovornih vlakov ne morejo niti izložiti; železnice ne sprejemajo več tovornih transportov. Ameriške in nevtralne ladje ne marajo voziti čez Ocean. — Neki nemški čoln-potapljač je v enem dnevu potopil eno pomožno sovražno 20.000 tonsko križarko, dne pomožni križarki pa 13.000 ton in en prevozni parnik s 4600 tonami. — Uvoz nevtralnih ladij v ameriška pristanišča se je zmanjšal že za dve tretjini. — Na Francoskem manjka premoga, sladkorja, špirta, petroleja, masla, mleka, jajc, prav kakor pri nas. — Entento skrbi, ker se Italija ne more dovolj preskrbeti z municijo, Francija je na lastno korist ustavila nadaljnje pošiljanje. — Italija je kakor oblegana trdnjava, pišejo laški listi. Na dovoz iz inozemstva se ne more več z gotovostjo zanašati.

Tedenske novice.

Prve številke »Domoljuba« so popolnoma pošle, dasi smo jih dali precej tisoč več natisniti, kakor je bilo naročnikov lani. Novim priglašencem torej s prvimi letošnjimi številkami ne moremo postreči, pač pa od februarja naprej.

Tudi Slovence smo tukaj. Ker v zastopstvu Koroške dežele o priliki poklonitve novemu cesarju ni bilo nobenega Slovenca, je poslalo »Katol. politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem« ministrskemu predsedniku Clam-Martinicu v imenu 100.000 koroških Slo-

»Stojl Kdo tu? — Bojni klic?« — Mir.

pet takih pockopov za mine. Eden je bil dolg 100 metrov in je segal že čisto pod zavezniško postojanko. Pripravljen je bil že za razstrelbo; drugi štirje rovi so bili dolgi kakih 25 metrov, te so zavezniški brž razstrelili; daljšega pa niso smeli, ker bi bili pognali v zrak lastno postojanko, zato so ga morali pijonirji razkopati in zasuti.

Uspešni sunki v ruske postojanke. Pretečeni teden so zavezniške čete naskočile na več krajih velikanske rusko-romunske fronte sovražne jarke. Tak sunek so izvedle ob Dvini, pri Haliču in pri Mesticanescu. Važen uspeh so dosegle zlasti pri Valeputni. Tu so čete nadvojvode Jožefa naskočile, ujele 23 častnikov, čez 1200 mož in zaplenile 12 strojnih pušk, 6 metalcev min in 3 topove.

ga dne so navsezgodaj začeli nemški topovi svoje uničujoče in vzdiralno delo. Bilo je jasno vreme. Letalci in artiljerijski opazovalci so vodili topovski ogenj, ki je razbil sovražno postojanko in zadrževal francosko artiljerijo. Sovražne žične ovire so bile uničene, težke nemške granate so prodrle oboke podzemeljskih kritij in zrušile cele dele sovražnih jarkov. Ob določnem trenutku so skočile nemške napadalne čete iz svoje postojanke in v nevzdržnem navalu prodrle štiri francoske postojanke. Prišlo je do krvavih bojev z bajonetni in ročnimi granatami. Vsled topovskega ognja precej razredčena francoska posadka se je morala udati, ker so ji Nemci odrezali pot. Nemci so ujeli 21 častnikov in 837 mož, zaplenili 20 strojnih pušk in enega metalca min.

vencov spomenico, v kateri se zatrjuje trajna zvestoba, ljubezen in vdanost koroških Slovencev do presvetle vladarske rodovine. Pristavljena je tudi prošnja, naj ministrski predsednik te izraze vdanosti sporoči na Najvišje mesto.

Teden koncertov. Pretekli teden je zbor »Glasbene Matice« proizvajal v frančiškanski cerkvi v Ljubljani veliki Mozartov »Rekviem« (črno mašo) s spremstvom vojaške godbe iz Zagreba. V Unionski dvorani so bili pa tri večere zapored dobrodelni koncerti, pri katerih je »Glasbena Matica« med drugim proizvajala znamenito, veliko skladbo »Soča«. Ta na besede Simona Gregorčiča zložena kantata za samospelve, mešani zbor in veliki orkester — je največje in najlepše delo našega znanega skladatelja-prvaka P. Hugolina Sattnerja. Delo je izborno uspelo in doneslo našemu priljubljenemu skladatelju zaslužno čast, pevskega zboru in godbi pohvalo, goriškim beguncem pa lepo in potrebno pomoč.

Nabori ljubljanskih fantov in okoličnikov letnika 1899. — so pokazali, da je med temi najmlajšimi vojaki dovolj resnih mladeničev, ki so se vrlo in pošteno obnašali. Pri nekaterih se je pa opazilo, da so v neotesanosti precej daleč zagazili. No, vojaška suknja jih bo izmodrila; želimo le, da bi jim bilo v vsestranskem korist.

Vsem ne bo všeč. V Ljubljani morajo biti doslej vse gostilnice in točilnice zaprte ob desetih zvečer, kavarne pa ob enajstih. — V Budimpešti so zaprli vsa kino- in druga gledališča, zabavališča, muzeje, galerije slik i. dr.

Smrtna kosa. V Medvodah je umrl dne 14. febr. veleposestnik Franc Jarc; v Ljubljani so 16. februarja pokopali šentjaskobske cerkve ključarja, trgovca Antona Zorc. R. i. p.

Nesreča. Dne 15. febr. je ubilo v gozdu padajoče deblo 18letno Frančiško Verbajš iz Šmartna pri Litiji. Ponesrečena mladenka je na mestu izdihnila.

Še vedno se tresi. Iz Brezic poročajo, da se rahli sunki še vedno ponavljajo po tri- do štirikrat na dan. Kajpada to tresenje ni tako čutno, da bi vznemirjalo; strokovnjaki so izjavili, da je uprav to tresenje dobro znamenje, da se huji potes ne ponovi. Ljudje stanujejo še povečini v železniških vozovih, ker zaradi mraza ni bilo moč nič popravljati.

Umrl je na Jagnenci pri Svibnem g. Martin Medved, posestnik in gostilničar v 70. letu starosti. Pokojni je imel obilo zaslug za prenovitev ondotne podružnične cerkve ter je opravljal dolgo vrsto let službo cerkovnika. Bog mu daj večni pokoj!

Zmrznil je v noči pred 14. februarjem v šmihelski župniji pri Novem mestu 18letni mladenič Alojzij Bobnar grede od vojaškega nabora. Zaostal je za drugimi; zjutraj so ga našli v snegu sedečega — mrtvega.

Nepotrebne spremembe. V Nemčiji bodo vpeljali kakor lani poletni čas in sicer že s 16. aprilom.

Vojaške novice.

Izprememba v najvišjem poveljstvu. Cesar Karel je odvezal stričnika nadvojvodo Friderika od službe kot namestnika svojega v vrhovnem armadnem poveljstvu, da mu bo mogel poverjati od časa do časa posebne naloge. Feldmaršal nadvojvoda Friderik bo imel svoj sedež na Dunaju.

Avstrijskega cesarja Karla je imenoval nemški cesar za pruskega generalnega vojnega maršala ter mu je izročil maršalsko palico. Naš cesar je pa Viljemu podelil čast velikega admirala avstrijske mornarice.

Nad Pulj je dne 11. februarja priletelo italijansko letalsko brodogojstvo, vrгло nekaj bomb, ki pa niso napravile škode, ker so padle povečini v morje. Italijanski poročevalci so seveda »videli požarje v puljskem arzenalu«.

— **Svarilo pred podpiranjem pobežlih vojnih ujetnikov.** V zadnjem času prijete pobežli vojni ujetniki so izpovedali, da jih je civilno prebivalstvo med begom podpiralo. Dobili so hrano in prenočišča mnogokrat zastoj. Vsled tega se je pripetilo, da so se vojni ujetniki često šele čez mesec dni po ubegu zamogli zopet prijete. Ker je z ubegom vojnih ujetnikov združena velika nevarnost in velika škoda za lastno armado, bode armadno poveljstvo vsako ovadbo o podpiranju pobežlih vojnih ujetnikov po civilnem prebivalstvu natančno raziskalo in odredilo proti krivcem vojaško kazensko postopanje radi hudodelstva proti vojni moči države. Vsakdo se tedaj v lastno korist najnujnejše svari, naj ne podpira pobežlih vojnih ujetnikov.

Cesarski dar. V Ribnici na Pohorju (Štaj.) živi mati Elizabeta Plevnik, ki ima 9 sinov-vojakov. Eden je ranjen, dva sta v ujetništvu. Mati je dobila od cesarja darilo 500 K in lepo podobo Matere božje.

S cesarjem govoril... Podlovec Ign. Miklič (Razbore, Vel. Loka) je pisal nedavno materi za god. Med drugim pravi: »V preteklem letu ste veliko trpeli, a vse mine; bridkosti moramo pozabiti in gledati le v bodočnost. Tudi jaz sem marsikaj hudega prestal. Bil sem v številnih nevarnostih in skrbeh za to ničevno življenje, a božja Previdnost me je do danes ohranila čilega in zdravega. Želim Vam vso srečo... Ker pa vrhunec prave sreče ni od tega sveta, zato Vam želim, da jo dosežete po smrti. Prenašajmo voljno vse bridkosti, potem bomo v sladki zavesti, da izpolnjujemo dolžnosti napram Bogu in cesarju; potem bomo z gotovostjo lahko pričakovali, da nas usliši Bog.

Kakor sem Vam že pisal, sem 17. jan. 1917 imel izredno čast, da sem govoril z Nj. Veličanstvom avstr. cesarjem Karlom. Vprašal me je, kje sem dobil svetinjo. Bili smo 3 tedne v rezervi, a sedaj smo že zopet na fronti. Stanujemo v varnih kletah, ležimo na lepih slamnicah... Še enkrat: vse dobro k Vašemu godu.

Umrl je 10. februarja na laškem bojišču Frančišek Benkovič iz Podgorja pri Kamniku. Pokojni je bil zvest sin Marijine družbe in vnet član društva »Grela«. Pri zadnji tekmi v Kamniku je že kot 15 letni

deček dobil drugo diplomo. Ni bil še polnoleten za tekmovanje, zato so mu eno leto dodali. Med svojimi tovariši je bil vedno vesel; bil je največje upanje staršev v teh težkih dneh; toda sovražna krogla ga je zadela v glavo, da je drugi dan umrl. Dne 11. februarja so ga položili k večnemu počitku v Št. Danielu. Žalostne starše, brate in sestre naj tolaži Oni, pri katerem uživa njihov Francelj večno srečo.

Pozdravi. Vsem bralcem in bralkam »Domoljuba« pošilja pozdrave Alojzij Zupančič, sedaj v bolnišnici v Lomnici na Češkem. — Tisoč pozdravov pošiljamo slovenski fantje (pri oddelku str. pušk) iz zasneženih koroških planin, vsem Slovencem in Slovenkam ter sploh vsem bralcem in bralkam »Domoljuba«. Des. F. Fuchsjäger iz Ljubljane; podd. R. Gajšek iz Loke pri Zusmu; A. Pohar iz Radeč; A. Lisac iz Fare; J. Petkovšek iz Bevk; L. Mekušar iz Ljubljane; F. Seljak iz Podlpe, in F. Dragan iz Rudolfovega. — Srčne pozdrave pošiljamo vsem slovenskim dekletom in vsem cenj. bralcem »Domoljuba« slovenski fantje v ledenih juljskih alpah: Franc Cirnski, Martin Bambič, Jalovec G. iz krškega okr.; Ravnikar St., Gašperlin, Hiti iz Ljubljane; Golob iz Štaj.

Za domovino je daroval mlado življenje 19 letni France Žurga, rojen v Benetah. Na Krasu ga je zasula laška granata. Vojškoval se je v Galiciji, v Tirolah in slednjic na Krasu. Pri vojaki je bil zadovoljen; povsod so ga radi imeli, najbolj pa še doma, ker je bil pošten, priden in varčen, pa tudi obožen. Starši so komaj čakali, da bi mu izročili domovanje, a sedaj ga je ugrabila smrt. N. p. v m.

Po 19. mesecih je prišel glas iz daljne Rusije, da ujetnik Ign. Ličar iz Gor. Tribuške (Slap ob Idriji) še živi. Domači so se tega poročila močno razveselili.

Izmenjava. Po posredovanju sv. očeta Benedikta XV., ki se neprestano trudi, da bi lajšal narodom vojno gorje, se je pričela 20. febr. izmenjava vojnih ujetnikov-invalidov med Francijo in Avstrijo. V Franciji je del onih naših vojakov, ki so bili prišli v srbsko ujetništvo, od tam v Italijo, iz Italije v Francijo; invalidi med njimi bodo zamenjani s srbskimi ujetniki-invalidi, ki so pri nas.

Postrezite! Ako bi bilo komu kaj znano, kie se nahaja infanterist Alojzij Zakrajšek (Lir. 27.), naj blagovoli naznaniti očetu Antonu Zakrajšku, Ponikve 11, p. Videm-Dobrepolje. — Pogreša se Anton Hruševar, I. R. 17., roj. l. 1894. v Mokronogu. Pisal že ni dve leti. Vojškoval se je v Galiciji. Poizveduje Ivan Hruševar, (Essen, Westf., Helenenstr. 39, Rheinland.)

Razne novice.

Godovni dan našega cesarja Karla je 4. novembra, rojstni dan 17. avgusta, nastop vlade 21. novembra. — God cesarice Cite je 27. aprila, rojstni dan 9. maja.

Dobro jim gledajo na prste. Samo letkom enega tedna je bilo na Dunaju obsojenih 269 oseb zaradi draženja in zaradi prestopkov pri prodaji živil.

Kovan denar s podobo cesarja Karla pride v kratkem v promet. Dobili bomo ba- je tudi srebrne novce po 50 vin.

Umrj je 9. februarja ogrski kardinal v Veszprimu pl. Hornig; ki se je prišteval med prve ogrske škofe. — V Rimu je pre- minil 74letni kardinal frančiškanskega re- da Diomed Falconio.

Rojaki v Ameriki. Slovencev je v Ameriki okrog 200.000. Ako se zaplete Amerika v vojsko, bodo slovenske rodbi- ne močno prizadete, ker jim bo odvzet za- služek, in bodo prišle nadnje še druge te- žave. Tujci v Ameriki porabljajo gotovo vso moč, da preprečijo pretečo vojsko.

Eno leto čez sto. V Ziljski dolini na Koroškem živi mož Jurij Eger, ki je nedav- no nastopil 101. leto. Telesno je zdrav, le vid ga je precej popustil.

Devet milijonov kron stane že nova stolna cerkev Matere božje v Lincu, pa še ni dovršena. To krasno gotško stavbo so jeli zidati vsled prizadevanja častivrednega služabnika božjega škofa Franca Jožefa Rudigier-ja, ki bi se pač ne bil totil take- ga podjetja, če bi bil kdo naredil načrt s tako ogromnimi stroški. Do danes so izda- li že čez 9 milijonov K; preden bo vse do- vršeno, bo treba gotovo še dva milijona kron. Vse upajo spraviti skupaj s prosto- voljnimi milodari in z doneski lista »Ave Maria«.

Ta krasna gotška stavba je imela 7 zvonov s skupno težo 17.770 kg. Dve tret- jini teže je bilo treba oddati za vojne na- mene; cerkveno predstojništvo se je odlo- čilo, da odstopi dva najtežja, ki tehtata 8120 kg in 3930 kg. Ostalo je torej še pet manjših zvonov.

»Tak šparamo petrol.« »Novine« ogr- skih Slovencev opisujejo pod naslovom »Pri peči«, kako si pomagajo naši ogrski rodni bratje, ko jim primanjkuje svetiva. »Mi vaščani« — tako pravijo — »se drži- mo stare navade, po Kristusu udomačene; imej vsakega za brata svojega, posebno pa sosede. Če se veselimo, ali žalostimo, ni- smo sami; sosedje z nami držo, z nami jo- čejo, z nami se veselo. Pravtako je s po- svetom. En večer se pri eni hiši spravimo vkup pri posvetovanju, drugi dan pri dru- gi, zraven pa opravimo delo hiše, doma pri naš je pa tema. Deca in bolehavi spe, mi močnejši pa delamo. Tu svetimo, v dru- gihi hišah je pa tmica. Tak šparamo pe- trol... K peči sedemo, delamo, se pogov- arjamo, popevamo, nazadnje pa zmolimo sveti rožnivenec za naše vojake in vse po- kojne ter gremo z mirno vestjo spat vsak na svoj dom.«

Iz malega ... V Nemčiji so lani zbrali 120.000 ton sadjevih pešk ter napravili 5000 hektolitrov prav dobrega jedilnega olja. — Koliko pešk gre pri nas vsako leto v nič in izgubo!

Zvonove iz vlitega jekla imajo marsi- kje v Nemčiji. Glas takih zvonov ni po- sebno zvonec in prijeten, marveč precej rezek. Zadnji čas se je osnovala v Bohu- mu na Vestfalskem nova tvrdka za izde- lovanje jeklenege zvonila.

Skager-Rack zamrznjen. Morje med Dansko in Norveško, imenovano preliv Skager-Rack, je popolnoma zamrznilo, kar se že 50 let ni dogodilo.

Dopisi.

Sv. Jakob o. S. Takajšnje Kat. sl. izobraže- valno društvo je priredilo preteklo nedeljo pred- stavo »Sv. Neža«. Mladenci so uprizorili igro »V ječi«. Vsi igralci so se izvrstno obnesli. Čisti dobi- ček je bil namenjen deloma za goriske begunce, deloma za patronat Vincencijeve družbe. Številnim udeležencem budi izražena najtoplejša zahvala. Tu pri nas bi se društvo prav lepo razvijalo, ko bi ne delala zaprek sedanja vojna. Požrtvovalnosti in vneme za lepo delo je dosti. Dekleta so nekatera prav pridna; mladeničev pa žalibog sedaj skoro nič ni doma. Zato pa vabimo tiste, ki so še na domu, naj se udeležujejo društvenega življenja. Tu v dvo- rani bo najboljša hrana za pravo npravno, omikano in čednostno življenje. Dobro, poštene in koristne zabave ne manjka. Na preteklost takega nedolž- nega razvedrila se človek vedno z veseljem spomi- nja.

Vače. Na Slemšku bo po stari navadi tudi letos vsak petek ob 9. uri postna pobožnost. — Zvonove so vzeli najprvo 25. januarja iz far- nega zvonika, nazadnje 6. februarja v široki seti. Pustili so na Slivni dva večja, na Slemšku največ- jega, v široki seti najmanjšega, v Gori nobenega, v Kandršah nobenega, na pokopališču manjšega, pri farni cerkvi dva manjša in tistege, ki je bil včasih pri zakristiji. Težko smo se ločili zlasti od farnega, največjega zvona. — Umrja je po daljši boleznii v starosti 86 let dne 13. t. m. blaga ma- mica Neža Klincec na svojem domu na Vačah, mati g. župnega upravitelja Jerneja Klincec v Javorju. V boleznii je večkrat prešla svete zakramente. Zo- pet ena resnično pobožna oseba manj! N. v. m. p!

Slike in črtice z bojišč.

Izpred Asiaga.

Hodimo med hribi. Česta pa kakor s Posavja proti Ljubljani. Srečujejo nas ne- prestano vozovi; na stotine jih je. Čudno se je zdelo to vrvenje našim mladim fan- tom, ki se prvokrat bližajo vojni črti. Pre- cej smo že zdelani. Poveljnik dovoli 15 mi- nut odmora. Komaj se ustavimo, že čuje- mo nad nami neprijetno drdranje. Zrakop- lov se prikaže. Ali je naš? ... se vpra- šuje moštvo zvedavo. Hitro smo bili obve- ščeni, da je italijanski aeroplan. Za naše mlade vojake je bilo to kaj posebnega. Ni bilo brez nevarnosti, kajti motovilo se je vrtele ravno nad nami. Topničarji so na- merili takoj nanj, ne dolgo, pa je bilo vse polno oblakov okrog njega. Mislili smo, da mora zdaj pa zdaj pasti; ali Italijan se je spretno zasakal, pa jo je nato urno od- kuril.

Bili smo zopet prosti ter šli brez skrbi naprej. Korakamo neprestano do 12. ure. Opoldne smo imeli uro odpočitka in kosilo. Ob šestih zvečer smo bili smrtno utrujeni; kamor se je kdo zleknil, je takoj zaspal. — Zjutraj po kavi zopet ista pesem. Še otrpli udje so se morali zopet zganiiti. Šli smo mimo pokopanih mrtvih tovarišev. Med junaki se nahajajo tudi Slovenci ... Gremo dalje. Za novince zo- pet nekaj novega ob cesti. Veliki 38 cm možnar je molel svoje žrelo proti sovra- žniku, zraven je bila pa pripravljena mo- gočna granata.

Pridemo do žičnih vpenjač, ki vozijo kvišku na višine vse potrebsčine. Kaj bi bilo v tem snegu, če bi ne imeli te napra- ve! Izpeljane so sicer ceste, da se more priti kvišku, a kaj, ko pridejo plazovi in nastanejo zameti, da človek po cel teden ne more naprej.

Gremo višje in višje. Skoraj bi si mi- slili; še eno lestvo, pa bi jo lahko naslonil na nebeška vrata. Proti večeru pridemo v neko kritje, dobro uro od postojank. Tu smo se nastanili. Drugo jutro smo se po- dali vsi odmetavat sneg, ki ga je bilo 4 do 5 m na debelo. Noč in dan boriti se s sne- gom, je hujše, kakor stati v bojni vrsti proti sovražniku. Najhujše je, kadar ti sne- ženji vihar nosi ostre snežinke naravnost v obraz, ki te zbadajo kot igle. Ta nesna- ga muči v teh hribih nas in Italijane.

Bilo je nekaj dni pred Božičem. Imeli smo zopet dovolj dela s snegom. Ker ni bilo več moč vztrajati, smo še podali v kritja. Komaj se nekoliko otresemo sne- ga, že prisopiha naš g. poročnik: »Hitro na pomoč, morda še katerega rešimo!« zavpije v eni sapi. »Udri se je plaz na barako, ki je stala tik pod hribom. Hitimo na kraj nesreče in se lotimo urno dela. Lopata, sekira, žaga — vse je pomagalo. Kar zaslissimo klice: »Rešite nas! Pomagaj- tel!« Hiteli smo, kolikor se je dalo, dasi je burja neprestano donasala goste plasti snega. Rešili smo tako kakih 20 mož; 15 je pa bilo pohabljenih, ker so jih stisnili tramovi.

Sedaj pa druga stiska. Naredila se je noč. Videli nismo kar nič več, nekaj zara- di teme, nekaj zaradi gostega snega, ki ga nam je veter sipal v oči. A še vedno čuje- mo klice: »Na pomoč!« — Še enega vidim. Hitro skopčiva s tovarišem k njemu, zgra- biva ga za premrlo roko, ki jo je molel iz snega, odstranjuje tramove ter ga rešiva še živega. Tako hvaležen nama je bil, da naju je hotel objeti. Bil je čvrst mlad kor- poral, ki je šel ravno na dopust, a ga je vihar presenetil in je hotel prenočiti v ba- raki. Šli smo zdelani nazaj v kritja, a ve- seli, da smo izvršili veliko samaritansko delo. Vlegli smo se v strahu, da utegne tudi nas pridržati masa snega. Čez noč se je vihar polegel; sneg ni več naletaval. Šli smo zopet na delo. Razkopali smo razdrto barako ter našli 16 mrtvih; nekaj jih je bilo popolnoma zmečkanih. Strašno zlasti za naše mlade fante, ki so prvič gledali take prizore.

J. Vombergar, podčastnik iz Cerkelj.

Pomlad, pomlad!

Četovodja Franc Keržič z Rakitne piše materi za god:

Ob Soči, 31. jan. 1917.

Draga mi mati!

S počasnimi koraki se bliža tako željno pričakovana pomlad. Ko bi vi v vašem domu vedeli, kako nestrpno in težko jo mi vojaki tu na fronti pričakujemo! Vsa- koteri upa, da mu prinese mnogo izprememb, mogoče tudi težko pričakovani mir; če ne, pa vsaj mnogo olajšave.

Že s'ojji pred vrati februar; res je mr- zel, pa minul bo in prišli bodo lepši, milej- ši dnevi!

Zame je pa tudi februar — velikega pomena. Kajti ta mesec obhajate Vi svoj god. Veselim se v resnici tega dne. Vaš god obhajam že tretjič v strahoviti vojni — med grmenjem topov. Še sem zdrav, hvala Bogu, in smem reči, že mnogo sem

koristil naši lepi domovini; pa upam tudi v bodoče, če ostanem pri ljubem zdravju, žrtvovati vse — domovini do zadnjega vzdihljaja. O kako lepo bi bilo doma v krogu dragih živeti in se pripravljati za bodoče življenje. Pa prislo je vse drugače. Upajmo pač na lepše čase!

Draga mati! Želim Vam vse najbolje ob Vašem godu, kar sploh more sin želiti svoji materi.

Mili Bog pa daj, da bi Vam vsaj za prihodnji god voščil doma osebno, v sreči in miru!

Ostanite zdravi in srečni!

Iskren pozdrav vsem, posebno pa Vam in očetu od sina

Frana.

Vojska na ledenih gorah.

Strelec Žibert Matija opisuje svoje življenje na tirolskih ledenikih (20. oktobra 1916.)

Vojska se je razpredla na vse dele sveta, pa ima svoje izrastke celo v ledenih gorah. Hočem nekoliko opisati vojaško življenje, kakršno je tukaj v severozahodnih Tirolah. Naj bo domovini in bralcem v pozdrav, meni v olajšanje mrzle noči. Tukaj imamo namreč mráz, da je slovenski zemlji nepoznan. Bilo je dne 13. oktobra. Luna se je zdaj pa zdaj pokazala izpod sivih oblakov, burja se je pa zaganjala s tako silovitostjo ob ledeno-skalnate pečine, ko sem ravno imel službo pri strojnici. (Pri-pomnim, da smo naseljeni po vrhovih pečin, ki jih poprej niti divji kozel ni preplezal in ki merijo do 4000 m. Med temi pečinami se nahajajo kar kupi črvicega, sto in sto let starega snega.)

Sedel sem v mali koči; ogenj je prasketal v peči, a mene je kljub temu mraz tresel po vsem životu, kajti če je bila kje še kaka majhna luknjica, burja jo je našla ter sipala kakor brizgalnica sneženi prah v notranjščino. Ob strani koče je stala v sneženem predoru strojna puška, ki sem jo hodil od časa do časa opazovat. Laška buča je namreč zvita in si utegne napraviti predor celo skozi led. Čul sem samo neko ropotanje.

Hudih bojev sedaj ni; le tuintam se primeri, da razženo kar cele gore in jih vržejo v zrak na naši, pa tudi na sovražni strani.

Pota so tukaj sila nevarna in težka; vsaka stopinja je smrtnonevarna. Po skalah so izsekane ali na pritrjene stopnice, ob straneh pa vrvi. Po taki »nebeški lestvi« se plazijo vojaki cele noči. Dostrikrat nastane silna burja, ki trga skale, odnese tudi male barake z vojniki vred. — Preskrbovanje z municijo, kurjavo in hrano je sila naporno. Včasih pridejo transporti že skoraj do vrha; pa se pridri vihra ali sneženi pláž, ki vse odnese in pokoplje v beli sneg. Marsikdo je že vzdihnil, da bi se raje vojskoval v Galiciji, kakor pa v tej neprestani zimi, da bi se vsaj reklo, če bi padel, »naj mu bo zemljica lahka«!

Tako minevajo tukaj dnevi drug za drugim; neznani so nam prazniki, neznane nedelje. Ne sliši se glas milega zvona; le ponoči ali v megli nozvonji včasih stotnjska straža (v megli) v znamenje, da prihaja sovražnik.

Kadar nas nadlegujejo havbice, mine, ali pa ledena burja, se držimo vsi skupaj bolj kisle. Kadar je pa mirno, si kuhamo sladni čaj, Lahi pa polento.

Srčne pozdrave pošiljamo staršem, vsem domačim, bralcem »Domoljuba«, vsem Slovincem in Slovenkam podpisani kranjski, štajerski in primorski fantje in možje, prideljeni tirolskim strelcem: Štem-pihar Martin, Dole pri Litiji; Wisjak Jo-žef, Maribor; Žibert Matija, Raka na Dol. (Vsi pri strojnici.) — Fantje od stotnije: Ostanek Janez, Čatež na Dol.; Valent Jo-žef, Zagorje ob Savi; Perme Franc, Vid-mar Matevž, Cajhen Janez, Karlin Alojzij — Gorenjci; Avguštin Franc, Jenič Janez, Dolenjca; Ucmar Jožef, Semič; Zupan Fr., Dole pri Litiji; Žbonc Leopold, Krašovec Rudolf, Može Ivan — Istrani; Duron Jan., Vipava; Prelogar Jože, Trst; Zdravec J., Štaj.; Iljaš Franc, Brežice; Banko Alojzij, Vipava; Banič Alojzij, Raka; Lavrič Jož., Dol.; Zupin Janez, Zagorje ob Savi; Pung-račič Fr., Poljane; podlovca Azman Leo-pold, Golob Fr., Jesenice; četov. Skvarča Fr., Primorsko.

Naši boji na višavah.

Slavno uredništvo »Domoljuba«! Do-voli mi, predragi »Domoljub«, da se še en-krat oglasim v letošnjem letu, drugače bi utegnil kdo misliti, da sem zmrznil. Popi-sal bi rad, kakšno življenje imamo po teh visokih primorskih snežnikih. Najprvo ho-čem omeniti, kakšno vojno smo imeli v mesecu septembru t. l. Nahajamo se na precej visokem vrhu in smo le nekaj kore-kov oddaljeni od sovražnika, ki so se mu že večkrat sline cedile po naših postojan-kah. Hotel jih je na vsak način zasedeti in zavzeti. Že v začetku septembra je začel polentar polagoma razbijati naše skalovje s svojimi vsakovrstnimi topovi. Sicer je pa k nam ubežalo vsak dan nekaj sovražnih bojazljivcev (mi smo jih imenovali »ord-nance«); ti so nam vse povedali, kakšne namene imajo Lahi. Mi smo se pridno pri-pravljali za boljšo obrambo in že dne 15. septembra je začel sovražnik s tako silo streljati na naš mali prostor, da je bilo groza. Mi smo v »kaverni« (v izdolbenih votlinah) čakali, kar da pride. Ponoči je bilo malo bolj mirno, a s težkim srcem smo pričakovali, kaj bo prihodnji dan. Dne 16. septembra popoldne je pa začel polentar s še hujšo silo bruhati proti nam in sipati na nas zračne torpede, mine in drugo me-rilno snov, ki si jo je izmislila sedajna voj-na veča. Drugega ni bilo videti, kakor sam dim. Grmenje je bilo zares grozno; mislil sem, da bomo vsi oglušili. Pripravljani smo bili na vse. Proti mraku je nekoliko pre-venjalo. Vedeli smo, da bo kmalu nehotni napad. Naši hrabri branilci so skočili k obrambenemu zidu in takoj nato smo za-pazili sovražnikovo premikanje. Pustili smo ga bolj v bližino. Še toliko časa mu ni-smo pustili, da bi zaklical »Avanti«, kajti naše drdralko, topovi in ročne granate so jih že pozdravile. Krvavo je plačal Lah svojo pohlepnost. Poizkusil je še parkrat, toda spoznal je, da se niti za las ne more približati našim postojankam. Neki ranjeni laški nadporočnik, ki smo ga ujeli, nam je povedal, da so sovražniki več nego tritisoč

težkih izstrelkov spustili zadnjih par ur pred napadom na ta mali prostor; menili so, da ni nikdo več živ na naši strani. O, kako strašno so se prevarali! Veseli smo bili, da smo tako imenitno obračunali z na-šimi hinavskimi sosedi. Milo se mi je sto-rilo pri srcu, ko sem čul po končanem boju pesem, ki so jo zapeli naši hrabri branilci: »Krogle tam brencijo, fantje obležijo in so močno ranjeni. Krogla jih je vabila, zemlja jih je skrila, prid' Marija na pomoč!« Sku-paj smo večinoma Slovinci in smo vedno dobre volje. Nobena stvar nam ne razburi, ampak raje zapojemo.

Zadnji čas je naše planine pokrila snežna odeja; mráz je tudi pritisnil, toda hvala Bogu, nam ni potreba preveč pre-zebati, ker nam je naše vodstvo preskr-belo razno toplo opravo.

Najbolj se razveselimo, kadar nas ob-išče »Domoljub«, da izvemo razne novice iz domačih krajev in od številnih prijate-ljev na bojiščih.

Pošiljam nešteto iskrenih pozdravov vsem prijateljem, znancom ter čitateljem »Domoljuba«. Vam vdani Anton Pečkaj, (preje tajnik »Katol. izobr. društva Dol. Logatec«, Kranjsko).

Obenem pošiljajo nešteto pozdravov vsem Slovincem in Slovenkam z visokih primorskih planin: Četovodja Andrej Ku-rinčič s Primorskega, podlovec Fr. Smole iz Novega mesta, podlovec Franc Medved iz Ptuj, podlovec Jakob Banič iz Ljuta-mera, patr. vodja Val. Zavrl iz Kranja, Ivan Bralec, patr. vodja iz Sevnice. Lovci: Gostiša Anton iz Gor. Logatca, Žušt Josip od Sv. treh kraljev nad Logatcem, Božič Josip iz Cerknega, Mlačar Jutij iz Čreš-njevca na Štaj., Čaišek Martin iz Vojnika; vsi pri strojni puški.

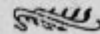
Naskok.

Morilni ogenj bruhajo topovi, sovražnik v kritje se preplašen skriva, udar granat številnih prst razriva, zasipljejo podzemeljski se rovi...

Utihne grom. Zasekajo rogovi svoj rezki klic: Naskok! In z bajoneti, zdrvé junaki proti vražni četi, hromeč kot vihra, zmaže si gotovi...

Oči žare jim, roke krčevito drže v spopadu puškina kopita; udrihajo, — sovražnik ranjen pada...

Bojišče z ranjenci je vse pokrito. Urá, sovražna sila je odbital — Krvava tla — le sled so še napada. Limbarski.

Gospodarske stvari.

Gospodarski in tržni pregled.

Pomanjkanje másti v Ljubljani Na na-šo opombo, da je zelo čudno, kam je iz-ginila v Ljubljani mást vseh zaklanih pre-šičev, so se nekateri popraševali, kako je to mogoče? Toliko prešičev je bilo zakla-nih — in zdaj nobene másti. Napravimo

kratek račun! Vsak prešič, ki se v Ljubljano pošlje, ima povprečno okoli 35 kg masti. Če se računa, da ima Ljubljana z begunci vred 70.000 prebivalcev, potem je jasno, da zadostuje 14.000 prešičev za celo leto. Če se jih je več zaklalo, potem je dokazano, da je mast na poseben način izgubila; če se jih je manj, so obdobje prazne. V času, ko bo moral vsakdo, četudi si je z zadnjim denarjem kupil prešička, dati določeno množino masti, bi bilo treba zahtevati jasne račune o živini. S tem se bi najbolje dokazalo, če se je mesarjem s sumničnjem delala krivica. Povedalo naj bi se, koliko se je leta 1916 prešičev zaklalo v ljubljanski klavnici, in koliko je bilo zaklanih v Ljubljano pripeljanih, in koliko je bilo masti donešene.

Usnja primanjkuje zdaj po celem svetu, ne le pri nas. Čudno to ni. Približno 30 milijonov vojakov je pod orožjem. Mnogi izmed njih niso pred vojsko nikdar škornjev nosili. Pri Francozih in Angležih imajo večinoma težke visoke škornje. Ko so se podplati izrabili, so jih le malo podplatali; navadno se vse preč vrže. Nazadnje

čega leta. — Iz Indije smo pred vojsko dobivali prav močne podplate od bivolov; te živine pokoljejo na leto do 7 milijonov. Zdaj je angleška vlada prav vse kože zasegla. Tudi pri sovražnikih je usnje zelo drago postalo. — Na Dunaju so oddali za meščane okoli 11.000 kg slabšega usnja, vratnine, konjskih podplatov in drugih ostankov. Ljudje pravijo, da s tem ne morejo izhajati. — Če bi vojska danes prenehala, ne bo pri nas dobiti veliko več usnja.

Pesa. Ko bo sneg skopnel, bo treba precej za peso njive izorati. Ta rastlina ljubi dobro obdelano in globoko izorano zemljo. Za peso ni nikdar pregloboko orano in preveč pognojeno. Posebno koristi gnojnica in precej kalija. Tega bo zdaj zopet mogoče dobiti, ker je ministrstvo dovolilo, da se more tudi več kakor 200 K za umetna gnojila (za druge stvari ne) v Nemčijo poslati. 100 kg 40% kalijeve soli stane zdaj okoli 20 K brez vreče. Naročite jo kmalu, ker jo zna pozneje zaradi pomanjkanja delavcev na Nemškem zopet zmanjkati. Razen kalijeve soli mora biti

Vrednost vseh trgovskih ladij, ki so jih Nemci z nami vred med vojsko izgubili, vstevši še vse ladje, ki jih imajo Nemci v ameriških pristaniščih, se ceni na 800 milijonov kron. Sovražnih izgub je desetkrat več. En kubični meter ladjinega prostora je veljal pred vojsko 150—200 K, zdaj 1000—1400 K. Kubični meter prostornine se imenuje tona. Nese pa tona 1500 kg blaga. Tudi za sovražnike je vojska silno draga.

Na Laškem so imeli še pred vojno premalo lesa. Razen vseh vojnih potrebščin je pritisnila v deželi še huda zima. Ljudje nimajo skoro nikjer peči po sobah. Zebe jih, da se kar tresejo. Zdaj jim manjka kuriva še za navadno kuho. V južni Italiji so začeli sekati oljkinina drevesa in murbe. Vlada je morala sekanje teh potrebnih dreves strogo prepovedati. Tudi sladkorja na Laškem vedno bolj primanjkuje. Le limon in pomaranč imajo zadosti.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje:

Ljudska posojilnica

Ljubljana

Miklošičeva cesta šte. 6

(tik za frančiškansko cerkvijo)

sprejema hranilne vloge, in jih obrestuje po 4 1/4% brez kaknega odbitka.

Kračne ure od 8. zjutraj do 1. popoldne.

Glej inserat!

Za naše gospodinje.

Jajca v soli se drže bolj in ostanejo bolj okusna, kakor če stoje v apnu ali v vodni strdini (Wasserglas). Najboljša priprava je visok lonec; dno pokrij s soljo, in sicer za 4 prste visoko, nato položi vanjo jajca z vrhom. Dotikati se ne smejo. Nato nasuj zopet soli in devaj vrsto na vrsto. Slan kamen (ribana sol) je boljši od morske soli, ker je bolj suh. Namesto lonca je dober tudi lesen zabojček, ki ga pokriješ poprej s čistim papirjem.

Češpljev »mus«. Operi suhe češplje in zalij z mrzlo vodo, da se namakajo tako dve uri; potem jih pristavi in pusti pol ure pri ognju, ne da bi zavrele. Nato razparaj češplje; koščice z vodo kuhaj 10 minut, zlij vodo skozi sito na češplje, daj malo sladkorja in kuhaj 20 minut. Ta češpljev mus je dobra maža za kruh, se drži dolgo in ima boljši okus, nego mezza iz svežih češpelj.

Vojna črna torta. Raztepi rumenjaki na sedmih žlicah mleka, vmešaj še sedem žlic dobre črne kave (kakao ali čokolade), 30 dek sladkorja, žličko sladke skorje in žličko žbic; dalje vzemi malo limonove ali jabolčne lupinice, malo mandeljev, če jih imaš pri roki, sicer je dobro tudi brez njih, vmešaj polagoma še 28 dek črne moke, ob koncu mešanja pa še sneg beljaka in kvasni

Angleška bramba proti letalcem. — Alarm.

morajo tudi največje zaloge poiti. Nevtralne države: Norveška, Švedska, Holandska in Danska so ob izbruhu vojske prepovedale izvažati vsakoršne kože; a usnje se je tudi tam dražilo. Ko se je izvedelo, kako velike dobičke so imele tovarne, so postali ljudje še bolj razburjeni. Največ čevljev za vojake so naredili na Angleškem. Velike tovarne (Northampton, Leicester in Kettering) delajo skoro samo za vojsko. Od avgusta 1914 do 31. decembra 1916 so samo te tovarne izdelale; 21 milijonov visokih angleških škornjev, 3 milijone visokih francoskih, 4 milijone visokih ruskih, 4 milijone visokih ruskih navadnih čevljev, 400.000 laških za visoke gore, 600.000 srbskih in 6 milijonov raznih angleških za vojake, torej 40 milijonov parov le iz tega okraja. Kje pa so še vsi drugi? Na postaji Manchester-Parkroad je veliko skladišče, ki more vsako uro 100.000 parov škornjev na fronto poslati. V Argentini je kupila angleška vlada 100.000 kož, francoska pa prav vse, kar bodo imele klavnice na prodaj do konca aprila teko-

tudi gnojnica in hlevski gnoj na njivi za peso. Izorje se zgodaj, da prst še malo razžebe in se bolje zdobi; vseje se pa šele koncem aprila ali začetkom maja. Prezgodnjo setev večkrat slana zamori ali jo poberejo razne žuželke in bolhe.

Razno. Zdaj imamo galice zadosti. Naročite jo pravočasno in zadosti, ker drugo leto bo baker dražji, če bo vojske konec ali ne. — Ko je prišlo precej petroleja z Romunske, se je začela ostrejša podmorska vojska, ker so imeli čolni zadosti kuriva. Drugače pa zmanjkuje petroleja po celi Evropi. Naši sovražniki so ga dobivali iz Amerike, ker ga razen Rusije skoraj nič nimajo. Zdaj je ta uvoz deloma ustavljen. — Ko so Amerikanci zvedeli za poostreno vojsko na morju, je žito prve dni padlo za 2 do 3 K pri 100 kg. Noben pa rad ne izgubi pri svojem blagu. Precej drugi dan so prišle brzojavke, da so žitne setve valed mraza veliko škodo trpele; pričakovati je slabe žetve. Cene so se zopet dvignile, čeprav ne na prejšnjo višino. Si že znajo pomagati —

prašek. Nato raztegni po namazani pekači in peči pri zmerni vročini. (Kdor premore in dene malo ruma, bo imel še boljše pečivo.) Peče naj se dobrih 15 minut, razreže, ko se ohladi.

Maža za kruh. Sicer je zdaj najbolj črn kruh dober brez namaže, ali ker je kruha malo, zaleže maža za kos kruha. Zelo okusen in dober kup je maža iz pese. Pese skuha, pretlači, vmešaj kisa, popra in kumine; s tem namaži. — Namakaj slanik čez noč, očedi ga in odstrani koščice; razsekaj, zmešaj z žlico kislega mleka ali smetane in namaži. — Skuhaj posušenih hrušk ali češpelj; razsekaj, zmešaj s kuhanim rumenim korenjem in namaži. — Surove posušene češplje so zdravilo za žejo in za lakoto, zato so prav pripravno darilo vojakom. Za pošiljanje v vojsko je treba izluščiti koščice, da gre več v zavoj.

Ena krogla, eno pismo.

Zal kot roža v zlatem maju,
lep in mil kot sen krasan; —
ena krogla, drobna krogla,
kras ta strt je, v vek končan!

Pride pismo s črnim robom:
»Dekle, ženina ni več!« —
Eno pismo, drobno pismo,
up je strt, vsa sreča preč!

Vide.

Listek

Divja Barbka.

(Božena Němcova. — Posl. A. Z.)

(Konec.)

»Kaj ni v vasi nikogar razen očeta, ki bi te bil branil ali zagovarjal?« je vprašal hkrati lovec.

Razen Lizike in očeta nikogar. Oče so prišli k meni, Lizika ni mogla priti; drugega pa nimam, ki bi se zame brigal. In ti, no ja!« je djala; gledajoč zvestemu psu v oči. »Vsakdo se boji, približati se po noči pokopališču,« je še pristavila.

»Strmim nad tvojim pogumom, kakor sem prej strmel nad tvojo močjo. Kolikrat sem že o tebi pripovedoval svoji materi,« je pristavil lovec.

»Ali imate še mamico, gospod?« je vprašala Barbka zaupljivo.

»Da, dobro staro mamico! Stanujete skupaj visoko na planini, dobro uro buda odtod v logarski hiši. Jaz sem graščinski gozdar. Moja mati si želi pomoči; rada bi me videla srečnega. Nikjer nisem našel ženske, kakršne bi si želel, dokler nisem tebe zagledal. Barbka, jaz ne ljubim veliko besedi. Od takrat sem se žate zanimal, ko sem te prvič videl. Jaz sem te dodobra spoznal in ako ti dozdam nisem ničesar rekel, se je to zgodilo radi tega, ker te nisem maral bogati in motiti. Zdam pa vse več; povej tudi ti, ali hočeš biti moja žena. — V Vestcu sedaj ne boš mogla več ostati;

vzemi tedaj, kar imaš, pa se preseli z očetom k nam, kjer te bodo vsi ljudje ljubili.«

Barbka je stala, kakor bi bila začarana; še izpregovoriti ni mogla. Lovec ni vedel, kako naj si to pojasni; ali hoteč izvedeti resnico — četudi bi bila zanj neprijetna — je še enkrat vprašal, če hoče biti njegova žena. Tu se je dekle milo razjokalo in reklo: »Moj Bog, ali je res, kar govorite?« — Lovec ji je vnovič potrdil z besedo ter ji ponudil roko. Še-le potem si je upala priznati, da bi ji bilo to všeč, ako bi bil tudi oče zadovoljen. Ko sta se tako sporazumela, sta šla vun, pokleknila na grob k Jakcu. Lovec reče slovesno: »Poznate me, Jakec; veste, da lahko ženo preskrbim. Ali nobena mi doslej ni bila po godu, dokler nisem zazrl vaše hčerke. Ravnokar sva se dogovorila z Barbko, ki sem si jo izvolil za družico v življenju. Dajte nama tedaj tudi na materinem grobu svoj očetovski blagoslov. Na pokopališču se zaroka še izlepa ni sklenila; naj se pa najina, saj je tu posvečena zemlja, in ljubi Bog nama je še bliže, kot drugod.«

Jakec ni popraševal, kako je do tega prišlo. Prekrižal je oba na čelu in ju blagoslovil.

Kako se je začudil cerkovnik, ko je odzvonil dan in prišel po Barbko, a jo je našel v mrtvašnici v družbi z očetom in gozdarjem, ki se mu je takoj predstavil kot ženin. Še bolj so pa strmeli v župnišču in po vasi, ko se je o tem izvedelo. Ljudje so pričakovali, Bog ve, kako bo Barbka skrušena, kako bo ponižana, a lej — vrnila se je kot nevesta in še takega moža je dobila! Izlepa ljudem ni šlo v glavo, da se more divja Barbka komu priljubiti, a zgodilo se je tako! Ta ima res pasjo srečo!« so si šepetala dekleta.

Veliko, resnično veselje pa je uživala Lizika, ko ji je Barbka pripeljala svojega ženina. »Lej, Barbka, ljubi Bog ti je plačal uslugo, ki si jo meni izkazala in ki si zaradi tega toli trpela. Jaz sem vedela, da tudi ti najdeš človeka, ki te bo osrečil. Gospod gozdar, le radi jo imejte, saj to docela zaslužil!« Po teh besedah se obrne k lovcu, mu ponudi roko in mu iskreno čestita.

Lovec bi bil rad vzel Barbko in očeta takoj proč; ali to vendar ni šlo tako hitro, in Pepca ni pustila, da bi Barbka odšla pred poroko.

Barbki je bilo pač najbolj žal za Liziko. Ali koj drugi dan je došlo gospodu župniku pismo iz Prage, v katerem praška tetica piše, da izroča vse svoje premoženje Liziki s pogojem, da vzame v zakon onega mladega zdravnika, ki je njo ozdravil. Naj jo gospod župnik vpraša, ali hoče ali ne. Zraven je bil še priložen listič za Liziko, poln najlepših pozdravov od praškega ženina. Sedaj ni imela Barbka nobene želje več.

Pred poroko so se z Barbko spravili vsi ljudje, celo cerkvnica ji je želela srečo in ji je izročila listek od Jožka. Lizika ga je Barbki prebrala. V listu naznanja, da rad izpolni željo svojih staršev, če se Barbka omoži.

Par tednov pozneje je pripravila Pepca Barbki lepo gostijo. Tudi stara lovčeva mamica je prišla na svatovščino, potem je pa vsa srečna odpeljala na domačijo za-

željeno mlado gospodinjno, ki se je nanjo že dolgo veselila. Jakec je šel z njimi.

Ko je lovec vodil svojo mlado ženko po hiši in jo pripeljal v družinsko sobo, sname suh venček, ki je visel na steni in zakliče: »Ali ga poznaš, Barbka?« Bil je tisti venec, ki je obtičal na vrbi ob kresnem jutru.

Tedenska pratika.

Četrtek, 22. febr.: Stolica sv. Petra v Antiohiji. — Sv. Marjeta Kortonska, spokornica. († 1297.)

Petek, 23. febr.: Sv. Peter Damijan, škof. († 1072.) — Sv. Seren, muč. († 307.) — Sv. Romana.

Sobota, 24. febr.: Sv. Matija, ap.

Nedelja, 25. febr., 1. postna: Evangelij opisuje, kako je bil Jezus od hudobnega duha skušan. — God sv. Valburge, opatinje. († 779.)

Ponedeljek, 26. febr.: Sv. Porfirij, škof. († 421.) — Sv. Nestor, škof.

Torek, 27. febr.: Sv. Adelajda, opatinja. († 1015.) — Sv. Leander, škof. († 597.)

Sreda — kvaterna, 28. febr.: Sv. Roman, opat. († 460.) — Sv. Jožef iz Leonise. († 1612.)

Solnce vzhaja ob 6. u. 53 m., zahaja ob 5. u. 34 min.

Lune prvi krajec 28. febr. ob 5. u. 43 m. zv.

Sv. Valburga.

Valburga pripada takorekoč svetniški rodbini, kajti njen oče, kralj Rihard, pa tudi dva brata Vilibald in Vunibald uživata svetniško čast. Vzgojena je bila v Vimbornu na Angleškem. Njena mati Vuna je bila sestra sv. Bonifacija, apostola Nemcev. Ker sta oba brata Vilibald in Vunibald pomagala svojemu stricu pri apostolskem delovanju v Nemčiji, je bila tudi Valburga pozvana, naj se udeležuje zveličavnega dela med Nemci.

Z voljnim srcem in podjetnim duhom je zapustila kraljeva hči domačo deželo Anglijo ter se podala v tujino s 30. tovarišicami. Komaj so odrinile od obrežja in došle na odprto morje, nastane silen vihar, da je bila ladja v resni nevarnosti. V zaupljivi molitvi dviga Valburga svoje deviške roke proti nebu, dočim so druge tovarišice strahu trepetale. V nekaj minutah se je vihar polegel.

V Majncu se je sešla pri sv. Bonifaciju z bratom Vilibaldom, ki jo je solznih oči pozdravil. Nato se je podala najprej na Turinško k starejšemu bratu Vunibaldu, ki je zanjo in za tovarišice njene dal sezidati velik samostan. V oskrbi modre Valburge se je samostansko življenje vzorno uredilo. Pozneje se je preselila kot opatinja v Heidenheim.

Vsi podložni in vsi, ki so jo poznali so jo spoštovali in ljubili. Da je bila tega spoštovanja vredna, je Bog izpričal s čudeži, ki so se godili na njeno priprošnje že v življenju njenem. Nekoč je čula Valburga ponoči pri neki smrtnonevarno bolni deklici

ter neprestano molila. Zjutraj je bila tako srečna, da je izročila dekhco staršem popolnoma zdravo.

Kot opatinja je delovala do smrti — celih 20 let. Pokopana je v mestu Ajhstet, kjer še danes v dneh med 12. okt. in 25. febr. (prenos njenih svetinj in dan smrti) kaplja od njenih sv. ostankov zdravilno olje.

Bolečine v udih odstranjajo vribavanja s Fellerjevim bol la'šajočim rastlinskim esencnim fluidom z znakom »Elsa-fluid«. Isti prodre skozi kožo, prežene bol povzročujoče, prehladne strupe, ker oživlja bolečine. Predvojne cene: 12 steklenic tega zdravniško priporočenega domačega sredstva pošlje francoza za 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, trg Elsa št. 16, Hrvaško. — To izborno sredstvo se ne more z ničemer nadomestiti in bi ga torej ne smelo manjkati v nobeni hiši. Tudi Fellerjeve milo odvajalne »Elsa-kroglice« 6 škatlic za 4 K 40 vin. so dobre. (eb)

To in ono.

Zena padlemu soprogu.

To, »Domoljub«, te prosim: boleat objavi, ki jo nosim, ker padel hubi mož je moj, ki bil je zvest prijatelj tvoj. Z njim izgubila sva obar: iz stalnega naročnika, jaz zvestega moža. —

So res li v mrtvih vrsto dejali tudi tvojo krsto? So res li, dragi biser moj, zaprli grob že nad teboj? ... Edinca ste mi vzeli; kdaj rana se zaceli? ...

Gorjā premnogo si prestal. Za carja si se vojskoval na jugu, severju; povsod okusil si nebroj nezgod. Zdaj venec zmaga te krasi; o, dobro srce, blagor ti! Ostala meni je poset; število otročičev šest, ki majhni, nežni še so vsi; o Bog, pa se mi to zgodi! Zdaj vsak je zame tužen dan, četudi je še tak' krasan. O Bog, ti mi pomagaj zdaj, daj milost mi, da vztrajam vsaj!

M. Malavašič.

Temna slika s Francoskega. Ker je na Francoskem vsako leto manj rojstev, so jeli zmajevati z glavami tudi državniki, zlasti ko vidijo, koliko izgub jim je prizadejala sedanja vojska. Ali bo Francija izumrla? Drugega sveta jim poslanec Hennessy, ki mu je bilo naročeno, naj to vprašanje proučuje ni mogel dati, kakor da naj država po vojski skrbi za nove naseljence, ali pa naj plačuje premije ob rojstvu otrok. Namesto da bi skrbeli za krščansko življenje ter uravnali svoje razmere po naukih božjih in po naukih sv. Cerkve, si pa hočejo z denarjem pomagati. Slepa Francija! — Toda glejmo, kakšne posledice imajo take premije! List »Oeure« poroča:

»Neki veliki podjetnik je plačeval nagrade svojim delavcem za vsakega novorojenega otroka.

Znesek je bil za vsako rojstvo v isti družini večji. Nekoč se je hotel ta dobrotnik svojih delavcev prepričati o sreči po delavskih družinah. Gre najprej k družini, ki je prejela že 11 premij; zadnja je znašala 1000 frankov. Obložen z darili v naročju pride po peterih stopnicah v sobo, polno dima in alkoholnega duha. Od številne družine najde samo očeta in mater. »Kje so otroci,« vpraša tovarnar. Najstarejši je bil v gluhonemnici; drugega že par dni ni bilo domov. Morda ga je zopet božjast vrgla kje na ulici. Obe hčerki sta se potepali po ulicah; z njima ni nič pametnega doseči. Trije otroci so ležali v bolnišnici, polni bizgavk, uljes in oteklin; trije so že na pokopališču. Kar se tiče najmlajšega, so pač njega rojstvo malo preveč globoko »praznovali in ga nekoliko preveč zalili, zato je hotela nerreča, da je otroče padlo s postelje na tla in si razbilo črepinjo. Prijatelj delavstva je trepetal same nevolje. »Zločinec!« je zaklical delavcu, ki se mu je videlo, da ga je alkohol skorajda uničil.

Ves razdražen vsled tega presenečenja postoji nazaj grede na stopnicah, da je še ujel na ušesa besede, ki jih je govoril delavec svoji ženi: »Ta gospoda tudi nikoli ne ve, kaj hoče. To imamo od tega, ker smo jim hoteli ustreči.«

Izobčenje izdajalca Venizelosa. Nedavno so v Atenah na svečan način izobčili iz grške cerkve in zavrgli izdajalca domovine znanega Venizelosa. O tem pišejo časopisi: Ves obred se je izvršil ob silno veliki množici ljudstva na Marsovem trgu v Atenah. Najprej so sežgali podobo Venizeloso. Pri tem je zaklical neki mož: »Smrt izdajalcu in vsem njegovim tovarišem!« ter vrgel na kup pepela velik kamen, nakar je jelo padati kamenje od vseh strani, da ga je bilo cel kup. Nekateri so prišli celo z marmornatimi ploščami, ki so imele razne zaničljive napise — v trajno svarilo vsem bodočim rodovom. Nato je prikorakala grška duhovščina s svojim pravoslavnim škofom, ki ga je množica hrupno pozdravila. Škof se poda h kupu kamenja na vzvišen prostor ter zaluča z zaničevanjem na obrazu kamen na kup, zraven pa zakliče: »Bodi izobčen Elevertij Venizelos, izdajalec kralja in domovine!« Tudi drugi duhovniki so se približali in prav tako naredili. Zdaj se dvigne mlad duhovnik s črno brado, stegne roki in zavpije: »Anatema (izobčen bodi). Proč z izdajalcem! Bodi proklet v življenju in smrti.« — Holandski list Courant pripomi: »Zdelo se je, da ne bo ne konca ne kraja silnega ogorčenja in ostrih obsodb, ki so odmevale po ulicah. Razburjenje med množico se še dolgo po tem dogodku ni poleгло.« — Venizelos je tako izbrisan iz grške zgodovine.

Nezmotljivi lekarnar. »Figaro« opisuje naslednji slučaj: Divizija je bila predstavljena v zaledje, da se odpočije. Preden je bilo kosilo, se pripelje vojak-kolesar lepo izpočit pred častniški zbor ter čaka naročil za časopise, ki jih donša iz bližnjega mesta. Urno na kolo in v kratkem je bil že na določenem mestu. Sedaj potegne papir iz žepa, da bi si nakupil zaželenih časopisov. Toda pisava je bila docela nečitljiva, tako da si ni znal pomagati. Kaj storiti? Tu mu pade oko na lekarno, da lekarnarju zapisnik v roke in pravi: »Prosim, gospod, ali znate tole brati?« — Lekarnar mora že valed poklica znati brati vsako, četudi še tako pošvedrano in površno zdravniško pisavo. Brez obotavljanja vzame papir v roke. Pogleda, izgine v stranski prostor in čez par trenutkov pritrse v lep papir zavito stekleničko, ki jo ponudi vojaku z besedami: »Kajne, da sem bil hitro gotov! Eno krono 50 vinarjev prosim!«

Za razvedrilo.

Preveč naravnost. »Sram te bodi,« pravi učitelj Koritarjevemu Karličku: »ko sem bil jaz toliko star kot si ti zdaj, sem znal že popolnoma gladke brati.« — Karel: »Ste pa imeli boljšega učitelja.«

Izpremema. Ona: »Danes si pa prav zgovoren, Jože; prej si bil že ves teden tako mrzel, kakor da bi bilo srce zledenelo.« — On: »Tega je bilo krivo tvoje hladno vedenje. Danes sem ga pa v veseli družbi nekaj kozarcev izpil in srce se je — otajalo.«

Prostoumen odgovor. Gospodinja (novi uslužbenki): »Ali si že dala zlatičam (zlate ribice v steklenih posodah) sveže vode?« — Deklica: »O ne, saj še prejšnje niso sple.«

Primeren nasveti Berač: »Prosim za mal dar božji.« — Gospod graščak: »Nimam sam nič.« — Berač: »Tako? No, no, potem pa pojdite prosit kakor jaz.«

Najnovije.

Važni ukrepi. Na mednarodnem shodu odličnih katoliških zastopnikov v Curihu se je osnovala mednarodna katoliška unija (združenje). Avstrijo zastopajo v odboru dr. Hruban, dr. Mataja in dr. Šusteršič. V načelstvu so sami katoliški prvaki iz nevtralne Švice. V doglednem času bo sklican nov posvet, h kateremu bodo povabljeni tudi katoličani sovražnih držav. — Pomenljiva je adresa, ki je bila iz Curiha poslana sv. očetu v Rim. Objavil jo bo najprej vaticanski list. — Glede razvoja in uspeha podmorske akcije je bila sodba med zbrovalci najboljša.

Trbiž obstreljevan. Italijansko topništvo se je zadnje dni zganilo tudi na odsekih bojne črte v korških gorah. Trbiž je bil večkrat obstreljevan.

Najlepše pozdrave iz ledene Galicije pošilja vsem znanim in neznanim prijateljem in prijateljicam poročnik Jože Barič, I. R. 70/3. Feldpost 632.

Vprašanja in odgovori.

J. M. — Dol. Logatec. Kader omenjenega poškega topništva je zdaj v Mariboru.

Gdč. M. G. — Štajersko. Smo podrezali. Reklo se je, da so Vam Pr. poezije poslali že koncem nov. 1916 ter pozneje tudi opozorili na račun. Moralo se je pač oboje izgubiti, kar se v sedanjem vojnem času večkrat pripeti. »Knjiga o lepem vedenju« izide v kratkem, in sicer v popravljenem in predelancem natisu. Medvedove poezije (I. zv.) so pošle.

M. J. — št. Vid n. Lj. O semenih (tudi koronjskem) najdete v vsaki številki »Domoljuba« in serat na predzadnji strani.

LOTERIJSKE STEVILKE.

Gradec, 14. febr.: 5. 24. 65. 7. 52.

Linc, 17. febr.: 38. 51. 42. 12. 81.

SIROLIN

Prsne bolezni, oslovski kašelji, naduha, influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju. Lažje je obvarovati se bolezninega ozdravit.
2. Oseba s kroničnim kašljem bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljiv, katerim Sirolin znafno olahča naduh.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dobi v vsah lekarnah K. 4.

SKRIVALNICA.

Kaj slika ta ti predočuje? V pečevju strmem tam stoluje kot grad močan mlin ob vodi mrzli sred skalin. Pa, kje lastnik je? Kje stoji? Kaj, če ob vodi se hladi?

Dobre knjige.

Kežipot na izbiro šol in poklicev z dodatkom o noiranjem ustroju najvažnejših šol. (64 strani.) Sestavil c. kr. profesor Franc Jeran. Dosedaj se je mislilo, da si le gimnazijec in realac lahko izbirata dobro službo, novejši čas nam je pa pokazal, da si tudi dijak, ki tu ne more naprej, lahko pomaga do srečnega poklica. Knjižica nam pokaže, kam si lahko pomaga učenec z ljudsko izobrazbo, kam oni z nekaj razredi srednjih šol, kam maturant itd. Naštevava nam trgovske, poljedelske in obrtne šole od najnižje do najvišje stopinje. Ker nam pisatelj pokaže tudi ustroj posameznih šol, preudarimo prav lahko, za katero šolo bi imel naš učenec ljubljene največ veselja in mu tako pomagamo do srečne bodočnosti: Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani s poštnino vred za 80 vin.

»Knjige katoličkov života.« Izdaje: dr. Stjepan Markulin (Zagreb, Kurelčeva ulica broj 3.) Izšla je (v hrvatskem jeziku) prva knjiga te nameravane zbirke in sicer životopis velikega francoskega organizatorja Filiberta Vrau-a, tvorničarja v mestu Lille (1829—1905), ki jo je iz francosčine prestavil o. Miroslav Vanino D. J. Pošti 2 K 25 vin.

Kupita se

422

dva mlinska črna kamna.

Ponudbe na Martina Refek, mlinar, Dol Ga'ez pod Zapazom pošta Velika Loka.

Sprejme se v stalno službo zanesljiv, vojaščiné p'rost (tudi invalid)

MLINAR

370

plača dobra, po sposobnosti in dogovoru. Prijava z opisom osebnosti, sposobnosti, in zahtevami na Ivan Kostša, mlinar Ilvok pri Kranju.

Čedno kožo

obraz in rok opazujemo pri mnogih ljudeh. Za zdravje celega telesa je lepa, belina mekana koža potrebna, ker nam očista in mehča kožo omogoča nemoteno dihanje. Lep obraz in lepe roke sploh napravijo na druge ljudi "ogledalo čiste, čedne ljudem na vsakoj obrazi, ki jih kaže solčne pege, ogrci, madeži, rdečica i. dr.

Nada je pa, kar je jako važno, motilo te nečistote kože dihanje, kar tudi na zdravje slabo vpliva. Mnogo tisoč ljudi uporablja zato za varstvo in za nego kože Fellerjevo priznano pomado za obraz z znamko "Elsa", ki stane samo 2 K (2 lončica poštine prosto 5 K). V nasprotju z drugimi čisto škodljivimi fosforinimi sredstvi je ta decela neškodljiva. Odstrani vse nečistote kože, obvaruje kožo pred solničnim pikom, solničnimi pegami, odstrani ogrce i. dr. — Mesto ostriga, čestokrat škodljivega mila vzemite za obraz Fellerjevo Lilično milo (1—K) ali Fellerjevo borakamilo (50 vin.) in toaletni umivalni prašek (bor-keovprašek) 1K. To so predvoje cene.

Goste lase

ki naredo vrak obraz lepši, se doseže po negovanju s Fellerjevo pristno Tannichina pomado za rasti la s znamko "Elsa", (članiček L vrsto 1 K 60 vin., o čem neje II. vrste 3 K) Ta pomada očisti lasišče, zabrani plešo in prečisto osiweenje, povzroči novo rast kdravnih, gibljivih, dolgih las, trje lase spreminj v mehke, tako, da se jih lahko čede v lepe frizure. Pomada ne vsebuje nikakih škodljivih sestavin in tedaj vsehakor zašlani sredstvo pred mnogimi drugimi pomadami, ki vsebujejo mnogi neekarnarji ponujajo. Za nego brk je priporočljivo Fellerjevo mamiljo za brke (50 vin.) Naroča naj se napravnost pri E. V. Feller, lekarnar, Stubiica, Elzstrg št. 16. (Hrvatska).

Razširja te „DOMOLJUBA“!

Edini slovenski zavod brez tujega kapitala 30

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA

proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov Ljubljana, Dunajska cesta 17, Ljubljana.

Zavarovanja sprejema proti požarnim škodam: 1. raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom zgradbe, 2. vse premično blago, mobilije, polske orodje, stroje, živino zvonove in enako, 3. vse polske pridolge, štita in lizno, 4. zvonove proti prelomu, 5. sprejema tudi zavarovanja na življenje, oziroma doživetje in druge kombinacije in proti neugodam, vsakovrstna podjetja, obrti kakor tudi posamezne osebe za doželno nižjeavstrijsko zavarovalnico, od katere ima tudi doželni odbor kranjski podružnico

Varnostni zakonik in učnine, ki se znašata l. 1912 K 673.25-17, so poskocile koncem l. 1913 na K 736.147-17.

Toda; čimveče zahtevanje za ta edini slovenski zavod, tembol bo rastei zakonik

Ponudbe in pojasnila daje ravnateljstvo, glavno poverjeništvu v Celju in na Proseku, kakor tudi po vseh farah nastavljeni poverjeniki. Cene primerne, hitra cenitev in takojšnje izplačilo.

100 litrov zdrave domače pijače osvetojuče, dobro in zejo gasče si lah ko vsak sam priredi z malimi stroški V snovi so snovi za: ananas, jabolčnik, grenadine, malinovo, poprova meta, muškatelec, pomerančnik, čičeta perla, vijšnjeve. Skariti se ne mora! Ta domača pijača se lahko pije toleti hladna posliti tudi vroča namesto ruma ali šganja Sveviznatané, navodilom stanejo K 12 fran po povzetju JAN GROLICH drožerija pri angeli, BRNO 641 Morava.

Dijamanti za rezanje stekla za steklarje in domače rabe. Št. 1 za steklo v okvirih K 3.50. — Št. 2 za nav. močno steklo K 5.30. — Št. 3 za vse vrste brušenega stekla K 8.10. — Št. 4 za močno brušeno steklo, neobdelano in za rezati K 11.70. Povzetje 55 vinar več. Za realno in solidno blago imči JAN GROLICH, drožerija pri angeli, BRNO 641 Morava.

500 kroh v zlatu de no odstrani krema Grollich z razven epadjočim milom vse solčne pege, meroge, solčne opeldine, ogro, obratno rdečipe itd. In no obrani kožo mila dostno svežo in nežno. Cena K 5.75 s poštnino vred. 3 porcije stanejo K 16.-, 6 porcij K 30.70. Vse brez kakih nadaljnjih stroškov. Naslov za naročila

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno pobara i steklenica s poštnino vred K 2.70. Rydyol je rožnata voda ki z 170 porceci blesti lica. Učinek je čudovit. I steklenica s poštnino vred K 2.45. Povzetje 55 vinar več. Naslov za naročila

JAN GROLICH, drožerija pri angeli, Brno 641, Morava.

JAN GROLICH, drožerija pri angeli, Brno 641, Morava.

Edino dobri in solidni stroji so samo „Gritzner“ in „Afrana“
Prednosti: kroglični tek, biserni ubod (Perlstich). Popk o vezenju in krpanju brezplačno v hiši.
Edina tovar. zaloga živalnih strojev
Josip Petelinc
Ljubljana
blizu franc. mostu, 3. hiša za vodo.
10letna garancija.

Deteljno seme,

suhe gobe, kumno, janež, repno, korenjevo, razna travna in druga domača semena, kakor tudi prezne vrče kupuje Sever & Urbanč, Ljubljana, Wolfova ulica 12. 3045

Kranjska deželna družba v Ljubljani,

n. z. obč. življ. in re. in. in jamst. zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživetje in smrt, otroških dot. rentna in ljudska, neugodna in jamska zavarovanja.

Javen zavod. Absolutna varnost. Nizke premije. Udeležba na dividendah pri fivl enski zavarov. že po prvem letu.

Stanje zavarovanj koncem 1914 K 175.490.838 —
Stanje gar. londov koncem 1914 K 48.732.322-76
V letu 1914 se je izplačilo zavarovancem na dividendah čisteza dobička K 432.232-64

Kdor namerava skleniti življenjsko zavarovanje veljavno hkrati za vojno zavarovanje, naj se v listine karisti obraca na geti imenovane podružnice.

Prospekti zastoni in poštnine prosto.

Sposobni zas opnik se sprejmejo po najugodnejšim pogojih.

Marije Terezije cesta 12.

Srbečico, lišaje

odstrani práv naglo „rajava mazilo“.
Mali lonček K 1-60, veliki K 3— porcija za rodbino K 9—.
Z uporabnim navodilom se naroča pri: 158
Dr. B. Fiescha Kronen - Apotheke, Raab (Győr), Ungarn

Avtomatlična past

za podgane K 5-80, za miši K 4-00, lovi brez nadzorstva do 40 živali v eni noči, ne zapuste nikake sledi in se same zopet nastavijo. Past za ščurke „Rapid“ vjeme na ti-soče ščurkov v eni noči, po K 3-70. Pevsod najboljši uspehi. Mnogo zabvalnic. Pošilja se po povzetju ali proti predplačilu. Poština 80 v. Izvoz. tvrd. Tintner, Dunaj III., Neullagg 26-L

Sijajna bodočnost

je zagotovljena novim srečkam avstr. rudečega križa in turškim srečkam! Nekup teh izbornih srečk pomenja najpametnejši način varčevanja in prinese v srečnem slučaju

veliko bogastvo!

Srečke imajo trajno denarno vrednost in mora vsaka zadeti. Svota vsakoletnih glavnih dobitkov znaša čez

dva milijona kron!

Pogoji za nakup teh srečk so tako ugodni, da si jih zamore vsakdo z lahkoto nabaviti. — Zahtevajte brezplačno pojasnilo!
Srečkovno zastopstvo 12, Ljubljana.

Islandski

Caraghee - mah

služi za pripravo nadomestka jedilnemu olju; ta nadomestek ne vsebuje oljne maščobe, po okusu pa ga nadomešča in je zdravju popolnoma prikladen.

Zavitek mahu za pripravo 1 l tega nadomestka velja K 1— ali v boljši kakovosti K 1-30
zavitek za 2 litra nadomestka boljša kakovosti K 2-40

Dobi se pri M. Špenko v Ljubljani, Kopitarjeva ulica, kakor tudi že pripravljen tekoč nadomestek olja za takojšno uporabo 1 liter K 2— (Tekoč nadomestek olja se po pošti ne pošilja.) Poštna naročila in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na IVAN DEŽMAN, LJUBLJ. Kopitarjeva ul. 6

Strojno in cilindrsko olje

za vsen vrst podjetja in vsake vrste

maža za vozove

vaselin

350

krema za obutev

tehnične potrebščine

najboljše blago, dobavlja točno

uvozna trvdka izvozna

HUGON POLAK, Kral. Vinohrady

Telef. 5495. Jungmanova ulica 33. Telef. 5495.

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je **mojsirsko delo urarske umetnosti!**

Razpošilja se po povzetju Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoni in poštnine prosto.

Zlate uro zastoni!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastoni in poštnine prosto.

Tako sodno vse siranke. Visoč takih pisem vam lahko pokažem.

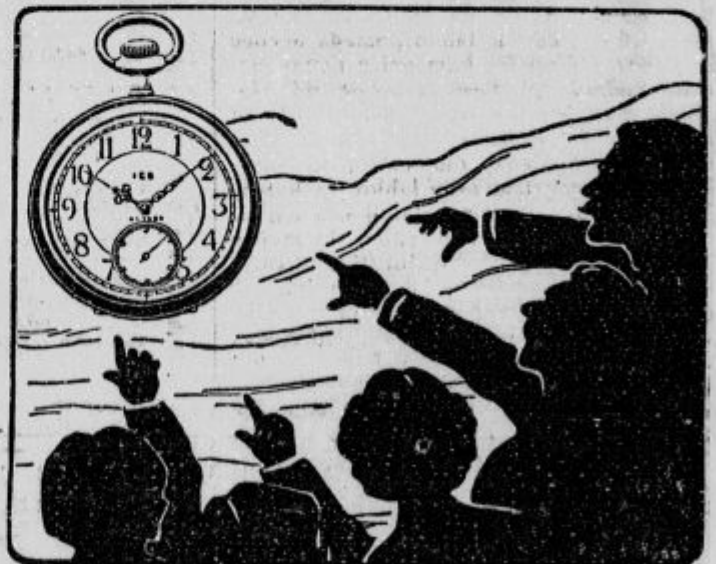
Po letih še ni popravila potrebna.

Moji znanci so zelo iznenadeni da ona kovinska ura, katero sem ori Vas kupil K 4-10, še ni bila popravljen in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4-10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas

Vas najlepše pozdravljam

Skaričevy ori Krapini. Franc Minarič, pos.

Vse ure so natančno preizkušene!

Lasina znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

Lasina protokolirana tovarna ur v Švic.

H. SUTTNER samo v LJUBLJANI št. 1.

Nobene podružnice.

Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur.

Nobene podružnice.

8 vinarjev

(za 1 dopis.) Vna-
stano glavni ce-
nik, ki se dopol-
nje na zahtevo
brazplačno.

Prva tovarna ur

Jan Konrad
e. št. kr. tvev. zst. Br. 1564 (Četka.)

Nikel ali jekl. ure na sidro
K 9.-, 7.-, 8.-. Vojno-spomin.
nikla, ali jekl. ure K 11.-, 12.-;
uradne radij. ure iz niklja
ali jekla K 17. Masiv. srebrne
Roskopf remont. ure s sidr.
K 19.-, 20.-. Budilko. stenske
ure v veliki izbiri po niskih
cenah. 3 letno jamstvo jam-
stva. - Pošljite po povzetju
Zam. dovolj ali denar nazaj.

Radi povečanja

svoje trgovine iščem v
nakup rabljeno a dobro
ohranjeno National-re-
gistrirno blagajno. Po-
nudbe na: **H. Schindler,**
Dunaj VI. Strohmayer-
gasse 7.

**Kupujte v Katoliški
Bukvarni!**

Cajni izvleček

vino, žganje, vermut dobavlja
150 **H. MORITZ, BELJAK**

**Dobri brivski in
lasestrizni aparati**

La britve iz
srebro-elka K
3.50, 4, 5, var-
nostni brivski
a arati, ponikl.
K 3, 5, za „Per-
fekt“ s 6 rezili
K 16, 20 dvorez.
res. rezila tucst
K 5, 6.
La lase-
strizni.
K 11, 1.
Za vsaj dovoljen.
člud narazaj. Po-
šilja popovzetju ali
predplačila c. in kr.
dvorni založ. **JAN
KONRAD,** izvoz-
na tvrdka, Br. 12
št. 1701, Češko. 112

500K

Vna-
plačam
ako Va-
ših kurjih oces, brada-
vic in trde kože tekem
3 dni a korenno brez
bolečin na odpravi
RIA-BALSAM.
Cena lončku z jamstvo-
nim jamstvom K 1.50, 3
lončki K 4.-, 6 lonč-
kov K 9.50.
Kemény Kaschau
(Kassa), pošni predal
1. in Ugrsko.
100.000 zabavnic.

Ustanovljeno leta 1893. **Uzajemno podporno društvo v Ljubljani** Ustanovljeno leta 1893.

reg. strovarna zadruga z omejenim jamstvom

sprejema in obrestuje hranilne vloge po

Rentni davek plačuje iz svojega. **4 1/2 %** ljanje denarja na razpolago brez-
Zunanjim viagateljem so za pošil- plačno položnice poštne hranilnice.

Zadruga dovoljuje posojila v odsekih na 7 1/2, 15 ali 22 1/2 let, pa tudi izven
odsekov proti poljubno dogovorjenim odplačilom. — Dovoljujejo se ranžijska
posojila proti zaznambi na plačo in zavarovalni polici ali proti poroštva.
Prospekti na razpolago.

Društveno lastno premoženje znaša koncem l. 1915 K: 519.848.40. Deležnikov je bilo kon-
cem l. 1915 1924 s 15.615 deleži, ki reprezentujejo jamstvene glavnice za 6.089.850 K.

Nacelstvo

Predsednik: **Andrej Kalan**, prelat in stolni kanonik v Ljubljani.

I. podpredsednik:

II. podpredsednik:

E. Remec, c. kr. profesor v Ljubljani.

Karol Pollek ml., tovarnar v Ljubljani.

Člani: **Ivan Dolenc**, c. kr. profesor v Ljubljani; **Zajo Albin**, c. kr. rač. oficijal v Ljubljani; **Anton Kraj**, taj-
nik Zadrugne zveze v Ljubljani; **dr. Mevhar Alejski**, gimn. profesor v Ljubljani; **dr. Jakob Mohorič**, odvet-
niški koadiut v Ljubljani; **dr. Fran Lapež**, odvetnik v Ljubljani; **Ivan Sušnik**, stolni kanonik v Ljubljani;
Anton Sušnik, c. kr. g. profesor v Ljubljani; **dr. Viljem Schweitzer**, odvetnik v Ljubljani; **dr. Aleš Ušeničnik**,
prof. bogoslovja v Ljubljani; **Fran Verbič**, c. kr. gimn. prof. v Ljubljani; **Ignacij Zaplotnik**, katehet v Ljubljani.

Nadzorstvo:

Predsednik: **Anton Kržič**, c. kr. profesor in kanonik v Ljubljani. — Člani: **Anton Čadež**, katehet v Lju-
bljani; **K. Gruber**, c. kr. fin. rač. oficijal v Ljubljani; **Ivan Mlakar**, profesor v Ljubljani; **Avguštin Zajo**, c. kr.
rač. revident in posestnik v Ljubljani.

Naroča te sobotnega, Slovenca!

! Ako še niste, pošljite naročnino! !

Nikakega zobobola

več, nobenih noči brez spanja. „Fides“
lajša bol pri vutih zobeh kakor tudi
pri najrdovrat revnat. zobnih bole-
dinah, kjer so ozreka vaa sredstva. Pri
reuspehu denar nazaj! Cena K 1.50
3 tube K 4.-, 6 tub K 5.50. — Nikake
zobne pihline več. Srečno bele zobe
dosežete z XILLIS zobno vodo. Takojšnji stitek. Cena
K 2, 3 stekl. K 5. **BÉWENY, Kaschau** 1. poš. pr. 12-Z. 18 Ugrsko.

LJUDSKA POSOJILNICA

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, v lastnem domu Miklošičeva cesta št. 6, nasproti hotela „Union“ za frančiškansko
cerkvijo sprejema hranilne vloge vsak delavnik dopoldne od 8. do 1. ure in jih obrestuje po

Vloge v „Ljudski posojilnici“ so po-
polnoma varno naložene, ker poso-
jilnica daje denar na varna posestva
na deželi in v mestih.

4 1/4 %

Rezervni zakladi znašajo okroglo
kron 800.000.—. Stanje hranilnih
vlog je bilo koncem leta 1915
23 millionov kron.

brez odbitka rentnega davka, katerega pla-
čuje zavod sam za svoje vložnike, tako da
dobe le-ti od vsakih 100 kron čistih 4 krome
25 vinarjev na leto.

„Ljudska posojilnica“ sprejema vloge tudi
po pošti in daje za njih vplačilo na razpo-
lago poštne položnice. Sprejema tudi vloge
na tekoči račun ter daje svojim zadržnikom
posojila proti vknjižbi z amortizacijo ali brez
nje na osebni kredit proti poroštvu ali
zastavi vrednostnih papirjev. — Menjice se
eskomptujejo najboljše.

